

Tevékenységi tervek

Tervezett projektek a tevékenységekbe integrált tanuláshoz

A projekt címe: Figyelem, figyelem! Köz hírré tétetik a farsangi cirkus most elkezdődik!

A projekt megvalósulásának tervezett ideje: 2023. 02. 06. – 2023. 02. 17.

A projekt tervezett indító élménye: Cirkuszi hangulat megteremtése a csoportszobában. A cirkuszi előadás megszervezése.

A projekt várható lezáró élménye: Farsangi multság.

A projekt megvalósítása során kiemelt céljaink: Ismerkedjenek a cirkuszi világ által nyújtott színes forgataggal. Közös élményekkel éljék át a fellépő művészek változatos produkcióit. Ismerjék meg a farsanghoz kapcsolódó népszokásokat, hagyományokat. Közös élmények és ismeretek megtapasztalása.

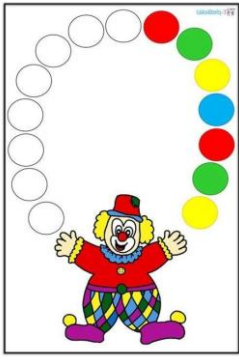
A projekt során megvalósítandó feladataink: Néphagyományok megismerése játékos tevékenységek segítségével. Szívesen vegyenek részt a cirkuszi produkciókban és a farsangi óvodai szokásokban. Közösségi érzés alakítása az együtt játszással, előadással és a közös mulatozással. Legyen számukra örömforrás a közös előadás, az éneklés, a játék, a zene és a mesehallgatás.

A projekt során kiemelten fejleszthető képességek pl: Érzékelés, észlelés fejlesztése – hallás, látás, tapintás. Értelmi képességek fejlesztése – gondolkodás, megfigyelés, figyelem, érdeklődés, összehasonlítás, megkülönböztetés. Szocializációs képességek fejlesztése – társas kapcsolatok, alkalmazkodóképesség, együttműködési képességek, szabályokhoz való viszony erősítése. Anyanyelvi és verbális képességek fejlesztése – kifejezőképesség. Motoros képességek fejlesztése – finom- és nagymozgások, erőnlét.

Megjegyzés: A tervezett tevékenység megvalósulásának jelölése: +, ha elmaradt a megvalósítás:

<i>Munka jellegű tevékenységek</i>	
	<ul style="list-style-type: none"><li data-bbox="603 1637 1034 1675">• Gofri sütés a farsangi multságra. <ul style="list-style-type: none"><li data-bbox="603 1883 1220 1910">• Popcorn és tölcsérek készítése a cirkuszi előadásra.

	 <ul style="list-style-type: none"> • Csoportszoba előkészítése a cirkuszi előadásra (plakátok, jegyek, szőnyegek előkészítése).
--	---

<p>Játék Játék feltételeinek biztosítása</p> <ul style="list-style-type: none"> • (ötletek a játék, tevékenység megsegítéséhez, kiegészítő eszközök készítése) 	<ul style="list-style-type: none"> • Szabad játék biztosítása • Udvari szabad játék biztosítása • Folytasd a sort! <ul style="list-style-type: none"> • <i>Hörömpő cirkusz</i> – A gyerekek körbe állnak, a kör közepén áll egy kiválasztott gyerek, aki a következőt mondja: „Hunyó vagyok gyerekek, aranydobot keresek.” Bekötjük a szemét, majd valakinek odaadjuk a dobot, aki elkezd dobolni rajta. A hunyó közben elindul arra, emerről hallja a dobot.
<p>Külső világ tevékeny megismerése</p> <ul style="list-style-type: none"> • Alapvető környezet és természetvédelmi ismeretek • matematikai tapasztalatok, matematikai játékok 	<ul style="list-style-type: none"> • Ismerkedés a cirkuszi élettel – mi a cirkusz, kik dolgoznak a cirkuszban. Milyen előadások láthatóak • Beszélgetés a cirkuszi élményekről. • Milyen állatok szerepelnek a cirkuszokban – miért azok az állatok és miért idomíthatóak könnyen? • A cirkuszi előadás szereplőinek és produkcióinak a kiválasztása – a kiválasztott produkciókban milyen mutatványok láthatóak. • Beszélgetés a farsangi szokásokról, hagyományokról. • Matematikai tapasztalatszerzés: • Az interaktív mesés matematikafoglalkozás során – pontos számolás, tőszámnevek gyakorlása, vonalkövetés, magasságszerinti sorbarendezés

	<ul style="list-style-type: none"> • Saját készítésű játékok segítségével – rész-egész viszony, sorba rendezés, sorrendiség gyakorlása. 	
<p><i>Verselés, mesélés</i></p> <ul style="list-style-type: none"> • anyanyelvi játékok • beszélgető kör • drámajátékok 	<ul style="list-style-type: none"> • Mese: Bolondos legény – magyar népmese (Icinke-picinke 222.old.) <p><i>A kecske-katonaság – magyar népmese (Icinke-picinke 216. old.)</i></p> <p><i>Kovács Barbara: A csillagruha</i> <i>Fésűs Éva: Pöttömke hóember lesz</i> <i>Vadadi Adrienn: Cirkuszi mutatvány</i> <i>Vadadi Adrienn: Farsangi bolondozás</i> <i>Vajaspánkó – orosz népmese (ism.)</i></p> <p><i>Zara a cirkuszban – mesés interaktív matematikafoglalkozás</i></p> <ul style="list-style-type: none"> • <i>Vers: Szepesi Attila: A bohóc</i> <i>Czeglédy Gabriella: Áll a bál</i> <i>Gazdag Erzsébet: A bohóc köszöntője</i> <i>Drégely László: Kötéltáncosok</i> <i>Sarkady Sándor: Farsang</i> • <i>Mondókák:</i> <i>Elmúlt a farsang, el, el, el.</i> <i>Kinek használt, kinek nem.</i> <i>Nekem használt, neked nem.</i> <i>Én táncoltam, te meg nem.</i> <p><i>Farsang van, farsang van, járjuk a táncot gyorsabban! Förgeteges ez a bál, még a ház is muzsikál!</i></p> <p><i>Nyáron a szandál, télen a csizma, Jaj lesz annak, ki fordítva húzza.</i></p>	

	<p><i>Megsül a lába, megfagy a lába, Hogy megy majd el a farsangi bálba?</i></p>	
--	--	--

<p>Rajzolás, festés, mintázás, kézimunka</p>	<ul style="list-style-type: none"> • <i>Bohóc – papír pohárból, pomponnal és színes papírokkal díszítve.</i> <ul style="list-style-type: none"> • <i>Légtornászok – papírból</i> <ul style="list-style-type: none"> • <i>Álarckészítés</i> <ul style="list-style-type: none"> • <i>Cirkuszi jegyek készítése</i> 	
---	--	--

<p>Mozgás</p> <ul style="list-style-type: none"> • <i>a mindennapos testmozgás játéka, feladatai</i> 	<ul style="list-style-type: none"> • <i>Játékos mindennapos testmozgás</i> • <i>Szabad levegőn való mozgás biztosítása</i> • <i>Testnevelés: Lábtorna</i> <i>Járás: járás körbe lábujjon, nyújtózva.</i> <i>Futás: futás körbe magas térdemeléssel.</i> • <i>Gimnasztika:</i> 	
--	---	--

	<p><i>Láb: Kfi. hajlítottülés, támasz a test mögött - egyik lábbal, bekarmolt lábujjal zokni felvétel, majd átadás kézsegítés nélkül a másik lábna.</i></p> <p><i>Kfi. nyújtottülés, kéztámasz a test mögött - lábemelés lebegőülésbe és lábfej mozgásával integetés.</i></p> <p><i>Kfi. nyújtottülés, kéztámasz a test mögött - lábemelés lebegőülésbe és a két lábfejből távcsövet képeznek, majd átnézhetnek a szomszédhoz.</i></p> <p><i>Kfi. nyújtottülés, kéztámasz a test mögött - egyik lábbal, bekarmolt lábujjal ceruza felvétel. Va. másik lábbal is.</i></p> <p><i>Kfi. nyújtottülés, kéztámasz a test mögött - egyik lábbal, bekarmolt lábujjal ceruza felvétel, majd átadás a másik lábba.</i></p> <ul style="list-style-type: none"> • <i>Főgyakorlat: akadálypályán láb és talp boltozat erősítése</i> • <i>Játék: Diógyűjtés</i> <i>Zoknihúzó verseny</i> • <i>Levezetés: láb masszírozás tüskés labdával.</i>
--	--

<p><i>Ének, zene, énekes játék, gyermektánc</i></p>	<ul style="list-style-type: none"> • <i>Csizmám kopogó... táncal kísérvé</i> • <i>Járjunk táncot... páros tánc</i> • <i>Hopp Juliska... páros tánc</i> • <i>Itt a farsang áll a bál...</i> • <i>Itt is egy kis kút... szerepcserés kutas játék</i> • <i>A pozsonyi sétatéren ... tánc (ism.)</i> • <i>Zh.: Felülök a sültkrumplinak hátára... (Így tedd rá! 122. old.)</i> • <i>Színkotta segítségével dallam tanulás, szabad zenealkotás.</i> <div style="text-align: center;"> </div>
---	--

Czeglédy Gabriella: Áll a bál

Farsangi fánk,
pufóka,
teremben áll
a móka.
Kéményseprő,
Piroska,
a szakács meg
a kukta
ropják együtt
a táncot,
mind megeszik
a fánkot.

Szepesi Attila: A bohóc

Vidám legény a bohóc,
piros haja csupa kóc,
ide-lép, oda-lép,
a zubbonya búzakéfék,

Lengő inge pepita,
lobog rajta pántlika,
viháncol, nótázik,
karikákkal mókázik,

Csupa fintor, csupa folt,
csupa masli, csupa gomb,
csupa csengő, csupa szín,
csupa csuda karmazsin.

Drégely László: Kötéltáncosok

Perdül a szoknya,
Táncos lábak,
Vig nótára
Táncot járnak,
Drótkötélen

Áll a bál,
Ügyes ez a
Táncospár.
Forog jobbra,
Forog balra,
Intetet is
Erre-arra.

Gazdag Erzsébet: A bohóc köszöntője

Jancsi bohóc
a nevem
Cintányér a
tenyerem.

Orrom krumpli,
szemem szén,
Szeretném ha
szeretnél!

Velem nevetesz,
ha szeretsz,
Ha nem szeretsz
elmehetsz!

Szívem, mint a
cégtábla,
ruhámra van
mintázva.

Kezdődik
a nevetés,
Tíz forint a
fizetés.

Ha nincs pénzed,
ne neved.
Azt nézd innen
elmehezz!

Kovács Barbara: A csillagruha

– Azt hiszem, csillag szeretnék lenni! – mondta a jóéjszakát-puszi után Zsófi anyának,

– Az óvodai farsangon? – kérdezte anya.

– Igen, ott. Már nemsokára lesz... csinálsz nekem csillagocská-jelmezt?

– Majd együtt megcsináljuk a hét végén, most aludj szépen!

Zsófi hamar elaludt és arról álmodott, hogy már készen volt a jelmeze, és abban pont úgy nézett ki, mint az ő kíváncsi csillagocskája, aki karácsony óta vele volt. Pontosan úgy ragyogott és pontosan ugyanolyan viccesen hunyorogva nézett.

Másnap Zsófi, amikor hazajött az oviból, kezébe vette a csillagocskáját és elújságotta neki, hogy nemsokára ő is kiscsillag lesz, majdnem igaziból. A csillagocská biztatóan hunyorgott rá. Amikor elmúlt a karácsony, s apa leszedte és egy dobozba tette a fáról a díszeket, Zsófi a csillagocskát kivette közülük és a polcára tette a főhelyre, a nagy maci és a rózsaszín nyuszi közé, és azóta mindennap játszott és beszélgetett vele.

Eljött a hétvége. Zsófi alig várta, hogy anya készen legyen a főzéssel meg a mosogatással, mosással és végrehozzáfogjanak a jelmez készítéséhez. Segített anyának a konyhában mindent a helyére rakni, felterítette a zoknikat a szárítóra, aztán ragasztóval, színes papírokkal, fonalakkal felszerelkezve letelepedett a szobai nagyszőnyegre. Anya is összeszedett mindenféle varrószerszámot, fényes selyemanyagot, csipkét, gombokat, szalagokat, kartonpapírt. Apa drótot, fogókat készített oda a dróthajlításhoz, szigetelő szalagot vett elő a szerszámos dobozából, hátha szükség lesz rájuk.

Vasárnap estére elkészült a jelmez. Nagyon szép lett. Apa csillagformára hajlította a drótot, anya rávarrta a fényes selyemanyagot, Zsófi pedig két huncut gombszemecskét, pici orrocskát és egy mosolygó szájacskát ragasztott rá. Este Zsófi a párnájára tette a csillagocskáját és elalvás előtt sokáig nézegette.

– Holnap nagy meglepetés vár rád! – mondta neki.

– Jaj de jó! Micsoda? – kíváncsiskodott a kiscsillag.

– Majd meglátod! Nem árulom el, titok! De nagyon fogsz neki örülni – válaszolta Zsófi.

– Ugye holnap lesz a farsangi jelmezbál az oviban?

– Igen, és holnap csillagocská leszek, mint te.

– Ugy szeretnék egyszer én is elmenni az oviba! Már olyan sok érdekes dolgot meséltél róla!

– Na, most aludjunk! – mondta Zsófi és gyorsan becsukta a szemét, mert attól félt, ha tovább beszélgetnek, még el találja árulni a meglepetést.

Másnap reggel indulás előtt gyorsan a zsebébe dugta a kiscsillagot, aki izgatottan ficánkolt, míg az oviba nem értek. Anya az öltözőben ráadta Zsófi a csillagjelmezt, elköszönt és elment.

– Itt a meglepetés! – suttogta Zsófi a kiscsillagnak, miközben elővette a kabátzsebéből és a hajába tűzte.

– Az óvoda! Jaj de jó! De jó, hogy elhoztál! De szép itt minden, milyen érdekes! És bemehetek veled a gyerekek közé is? – örvendezett a kiscsillag.

– Már megyünk is! – indult az ajtó felé Zsófi.

– Várj, várj! Nekem is van egy meglepetésem! – állította meg Zsófit a csillagocská. Aztán háromszor felvillantotta ragyogó fényét... Zsófi hirtelen nem is értette, mi történt. Az öltöző eltűnt, és valami mindent betöltő, csodálatosan szép, mélykék puhaság vette körül. Amerre csak nézett, ragyogó csillagok sziporkáztak mindenfelé. Zsófi úgy érezte, mintha lebegne, sőt mintha egyre feljebb emelkedne. Kedvesen kanyargó dallamokból szőtt ünnepi zene szólt, s erre a zenére táncoltak, pörögtek körülötte a csillagok. Egyre több és több csillag kavargott körülötte, s a csillagörvény egyre magasabbra emelte, miközben ragyogó fénnel szórták be a ruháját, a haját, a cipőjét. A tenyéryi csillagocskák lágyan megtelepedtek a kezén, az arcán, a homlokán. Az ünnepi zene csak szólt, szólt, egyre szebb lett, és ebben a mesés csillagtáncban Zsófi úgy érezte, mintha ő maga is csillaggá vált volna. Aztán egyszerre csak újra ott volt az öltözőben. A zene véget ért. A sok csillag eltűnt, de ragyogó fényük ott maradt Zsófi ruháján és haján. Zsófi lassan magához tért ámulatából és bement az öltözőből a szobába.

– De szép vagy, Zsófi! Gyönyörű vagy! – lelkesedtek a gyerekek.

– Pontosan olyan vagy, mintegy igazi csillag – mondta az óvó néni. – Ki csinálta a jelmezedet?

– Apa, meg anya, meg én, és még valaki...-felelte Zsófi titokzatosan. Aztán nagy-nagy szeretettel megsimogatta a hajában gyémántfényű ragyogó csillagocskáját.

Fésűs Éva: Pöttömke hóember lesz

Az óvodában, ahová Pöttömke jár, jelmezbált rendeztek. Hű, mekkora izgalom előzte meg! Már hetekkel előbb készültek a pompás jelmezek. Az óvó néni ügyes keze alól mintegy varázsütésre került elő a hosszú fülű nyuszisapka, a pöttös katicabogár-szoknya, a fekete kéményseprő-ruha, a napraforgó bóbíta, hosszú szakáll a törpéknek, és korona a béka királynak.

A nagycsoporotosok előadást is rendeztek. Énekeltek, verset mondtak, és mindennap többször próbálgatták azt a jelenetet, amiben egy köpcös, büszke hóember is szerepelt. Minden úgy ment már, mint a karikacsapás, amikor két nappal a jelmezbál előtt megbetegedett az a kisfiú, aki a hóembert játszotta volna.

Körülnézett az óvó néni, és azon gondolkodott, hogy ki is helyettesíthetné? Kit tudná nagyon jól, nagyon büszkén és hibátlanul elmondani a hóember szerepét? Pöttömke tüstént jelentkezett. Kézze-lábbal hadonászott, majdnem leesett a székről, arcocskája kipirult, úgy bizonygatta, hogy csak bízta rá azt a szerepet az óvó néni, meglátja, nem lesz semmi baj!

Ugyanakkor Pirinyó Piroška is jelnetkezett, mert hiszen kislány is lehet hóember, és ő nagyon, de nagyon szeretett volna szerepelni, legalább annyira, mint Pöttömke. Csak hát Pirinyó Pirosa selypített, a nevét sem tudta szépen kimondani, ezért aztán az óvó néni választása inkább Pöttömkére esett. Piroskát pedig beállította a hóvirágokat játszó kislányok közé, hogy ne fájjon a szíve. Ott nem kellett beszélnie.

– És te, Pöttömke – mondta kedvesen –, nehogy valami szeleburdiságot csinálj! A verset hiba nélkül kell ám tudnod. Itt van, felírtam erre a papírra. Kérd meg ma délután édesanyádat, hogy tanítsa meg neked, mert erre itt már nincs idő.

– Igen, óvó néni! – kiáltotta pöttömke, és örömeiben tüstént fél lábon kezdett ugrálni. Hazafelé menet pedig nem állta meg a kis haszontalan, hogy hosszú orrot ne mutasson Pirinyó Piroskának;

– Mit akartál, te kis selypes? azért is én leszek a hóember!

Pirinyó Piroskának legörbült a szája széle, de nem szólt. Már megszokta, hogy Pöttömke meg néhány pajkos társa kicsúfolják, amiért selypít. Hát ki tehet arról, hogy nem úgy forog a nyelve, ahogy szeretné? Pöttömke másnap még dicsekedett is az óvodában, mert már tudta a mondókát.

– El sem tudnád mondani, annyi “r” van benne! Bezzeg, ha én szavalom el, azt meghallgathatod! Az lesz a legszebb vers az egész jelmezbálon!

Mi tagadás, valóban szépen tudta. A próbán az óvó néni megdicsérte. Nem is csoda, hiszen annyit gyakorolta! Tündéryanival legalább huszonöt-ször elmondták otthon, majd elszavalta egészen egyedül apunak, nagynőnek, nagyapónak, a tarka cicának, a szomszéd Vakkantó kutyának és este az ágyban a mackójának. Mindenki tapsolt vagy bólogatott. A kutyus elismerően vakkantott, a cica hízelegve dorombolt. Csak a mackóból jött ki nehezen az elismerés hangja, mert kissé akadozott a dörmögője és többször előre-hátra kellett hajlítgatnia, amíg végre kimondta: “re-meeek, .. re-meeek!” Legalábbis Pöttömke így hallotta.

Amikor pedig elérkezett a jelmezbál napja és ráadták a kék gombos, fehér hóember-ruhát, fejébe nyomták a piros fazékkalapot, kis kezébe meg a nagy söprűt, nem akadt nála boldogabb gyerek az óvodában. A söprűvel ugyan akadt egy kis baj, mert örömeiben addig hadonászott vele, amíg egy kislánynak leverte a virág-bóbítáját. Emiatt egy kis kavarodás támadt, de a bóbítát sikerült megmenteni. Azután Pöttömke mindjárt menni akart, hogy elmondja a verset. Erőnek erejével kellett visszatartani, mert még nem ő következett.

Végül mégis elérkezett a várva várt pillanat! Az óvó néni intett, Pöttömke peckesen kiballagott a színpadnak felállított dobogó közepére, ahol már félkörben álltak a hóvirágok, vagyis a fehér szoknyás, fehér bóbítás kislányok. A hóembernek szerepe szerint méregbe kellett gurulnia, amiért a hóvirágok ki mertek bújni a hó alól, és pattogó, büszke verset mondani arról, hogy ő itt az úr! Hanem amint Pöttömke-hóember nagy lélegzetet véve kinyitotta a száját, az úgy is maradt, mert abban a szempillantásban észrevette, hogy a terem tele van arcokkal és szemekkel.

No, persze, a közönség! Köztük van apu, anyu, nagynő is, de most egyiket sem látja. Csak arcokat és rengeteg szemet! Jaj, mióta van ennyi szempár a világon és miért nézik őt olyan furcsán?... Úgy megszeppent, hogy csak markolászta a söprűnyelet, de egy hang nem sok, annyi sem jött ki a torkán. Hiába sűgött az óvó néni, hiába integettek a függöny mögül a pajtásai, riadtan érezte, hogy elveszítette a verset. Úgy elveszítette, mint nyáron a piros üveggolyót, amit sohasem talált meg. Körös-körül mozgolódní kezdtek a hóvirág-kislányok, zizzzent a sok kis fehér papírszoknya. Ott állt közöttük Pirinyó Piroška! No hiszen,

még csak ez kellett Pöttömkének! A vers helyett valami egészen más dolog jutott eszébe. Az a minapi csúfolódás, hetykeség!... Most majd biztosan Piroška fog valami csúfondárosat mondai!

Ettől a gondolattól eltörött Pöttömke mécsese, vagyis keserves sírásra fakadt. Ha nem eredt meg a szava, hát megeredt a könnye. Patakokban folyt végig az arcán, le a kék gombos, fehér hóember-ruhára. Ebben a pillanatban Pirinyó Piroška rámutatott Pöttömkére, és csengő hangon felkiáltott:

– Nini! Olvad a hóemberrrr!

Úgy megnyomta az “err”-t, hogy csak úgy berregett. Kitért erre a kacagás meg a taps! A pirinyó kislány megmentette a kátyúba jutott előadást. A hóvirágok is nevetni kezdtek és az óvó néni intésére gyorsan eljárták táncukat a síró hóember körül. Egyetlen műsorszámnak sem támadt akkora sikere, mint a hóembernek az ő hóvirágaival. A közönség nagy része nem is tudta meg, hogy Pöttömkének verset is kellett volna mondania...

Előadás után uzsonna következett és vidám játék. Hogy, hogy nem, az uzsonnaasztalnál Pöttömke éppen Pirinyó Piroška mellé került. Komoran, leszegett fejjel várta, hogy Piroška kinevesse. Biztosan visszaadja a kölcsönt!... A pici kislány ehelyett megbökte őt parányi mutatójával:

– No?

– Mit akarsz? – mormogta Pöttömke.

– Ugye, nem fogsz csúfolódní többet? Hiszen olyan jól kimonmádtam, hogy “rrr”!

Pöttömke meglepetten ránézett, hallgatott egy pillanatig, azután hevesen megrázta a fejét:

– Különben sem csúfolnálalak!

És mind a ketten nekiálltak a finom uzsonnának,